

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

16 юли 2015 година*

„Обжалване — Достъп до документите на институциите на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 1, буква б) — Регламент (ЕО) № 45/2001 — Член 8 — Изключение от правото на достъп — Защита на личните данни — Понятие за „лични данни“ — Условия за предаване на лични данни — Име на автора на всяко становище по проект за насоки на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) във връзка с научната литература, която трябва да се приложи към заявленията за издаване на разрешение за търговия на продукти за растителна защита — Отказ да се предостави достъп“

По дело C-615/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 27 ноември 2013 г.,

ClientEarth, установено в Лондон (Обединено кралство),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), установено в Брюксел (Белгия),

представявани от P. Kirch, адвокат,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ), за който се явяват D. Detken и C. Pintado, в качеството на представители, подпомагани от R. Van der Hout, advocaat,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват V. Martenczuk и L. Pignataro-Nolin, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

подпомагани от:

Европейски надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), за който се явяват A. Vuchta и M. Pérez Asinari, в качеството на представители,

встъпила страна в производството по обжалване,

* Език на производството: английски.

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, председател на състава, K. Lenaerts (докладчик), заместник-председател на Съда, Ал. Арабаджиев, J. L. da Cruz Vilaça и С. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: P. Cruz Villalón,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 януари 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 април 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си до Съда ClientEarth и Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (наричано по-нататък „PAN Europe“) искат да бъде отменено решението на Общия съд на Европейския съюз ClientEarth и PAN Europe/ЕОБХ (Т-214/11, ЕУ:Т:2013:483, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което той отхвърля подадената до него жалба с предмет, първоначално, искане за отмяна на решението на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) от 10 февруари 2011 г., с което се отказва достъп до някои работни документи относно насоки, подготвени от ЕОБХ на вниманието на заявителите искане за издаване на разрешение за търговия на продукти за растителна защита (наричани по-нататък „насоките“), а впоследствие — искане за отмяна на решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г., с което предходното решение се оттегля и на жалбоподателите се разрешава достъп до цялата заявена информация, с изключение на тази относно имената на външните експерти, представили становища по проекта за насоки (наричан по-нататък „проектът за насоки“).

Правна уредба

- 2 Член 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142) гласи:

„По смисъла на настоящия регламент:

- а) „лични данни“ означава всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност, оттук нататък наричано „субект на данни“; лице с подлежаща на установяване самоличност е лице, чиято самоличност може пряко или косвено да се установи, по-специално по идентификационен номер или по един или повече специфични фактора за неговата/нейната физическа, психологическа, психична, икономическа, културна или социална самоличност;

[...]“.

- 3 Член 8 от този регламент, озаглавен „Предаване на лични данни на получатели, които са различни от институции и органи на Общността и спрямо които се прилагат разпоредбите на Директива 95/46/ЕО“, предвижда:

„Без да се засягат разпоредбите на членове 4, 5, 6 и 10, лични данни се предават на получатели, които са подчинени на разпоредбите на национално законодателство, прието в изпълнение на Директива 95/46/ЕО само ако:

[...]

б) получателят удостовери необходимостта от предаване на данните, и ако няма основания да се предполага, че биха могли да бъдат засегнати легитимните интереси на субекта на данните“.

- 4 Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), определя принципите, условията и границите на правото на достъп до документите на институциите.

- 5 Член 4 от този регламент, озаглавен „Изключения“, предвижда в параграф 1:

„Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването им засяга защитата на:

[...]

б) [личния] живот и личната неприкосновеност, и по-специално в съответствие със законодателството на Общността относно защитата на личните данни“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 6 Член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, стр. 1) гласи, че „[з]аявителят [на искане за издаване на разрешение за търговия на продукт за растителна защита] прилага към досието експертно проверената актуална научна литература, както е определена от [ЕОБХ], относно активното вещество и съответните му метаболити, свързана със страничните ефекти върху здравето, околната среда и неприцелни видове, [...]“.
- 7 На 25 септември 2009 г. ЕОБХ иска от отдела си, натоварен с методологията на оценяване, да изготви насоките с цел указване на начина, по който да се изпълни тази разпоредба. За целта въпросният отдел съставя работна група (наричана по-нататък „работната група“).
- 8 Работната група представя проект за насоки на два органа на ЕОБХ, някои от членовете на които са външни научни експерти, а именно научната група, специализирана в продукти за растителна защита и остатъчни вещества от тях (наричана по-нататък „PPR“), и ръководният комитет по пестицидите (наричан по-нататък „РКП“). Външните експерти са поканени да представят отделни становища по проекта за насоки.
- 9 В резултат на становищата работната група внася изменения в проекта за насоки. В периода между 23 юни и 15 октомври 2010 г. той е подложен на обществено допитване. Множество лица и сдружения, сред които Pesticide Action Network Europe, представят становища по проекта.

- 10 На 10 ноември 2010 г. ClientEarth и PAN Europe подават съвместно пред ЕОБХ заявление за достъп до документите на основание по-специално на Регламент № 1049/2001. Заявлението се отнася до многобройните документи или групи от документи, отнасящи се до изготвянето на проекта за насоки, включително становищата на външните експерти, участвали в PPR и РКП.
- 11 С писмо от 1 декември 2010 г. ЕОБХ разрешава достъп на ClientEarth и PAN Europe до част от въпросните документи. На основание на изключението, предвидено в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001 относно защитата на процеса на вземане на решенията на институциите, обаче ЕОБХ отказва оповестяването на две групи документи, а именно, от една страна, последователните варианти на проекта за насоки и от друга страна, становищата на външните експерти от PPR и РКП по проекта.
- 12 На 23 декември 2010 г. ClientEarth и PAN Europe подават заявление, с което приканват ЕОБХ за преразгледа позицията си, съдържаща се в писмото му от 1 декември 2010 г.
- 13 С решение от 10 февруари 2011 г. ЕОБХ потвърждава, че достъпът до неоповестените документи следва да бъде отказан на основание член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001.
- 14 Насоките са приети на 28 февруари 2011 г. Публикувани са същия ден във вестника на ЕОБХ.
- 15 На 12 декември 2011 г. ЕОБХ приема ново решение в отговор на заявлението на ClientEarth и PAN Europe от 23 декември 2010 г., за което ги уведомява. В него се посочва, че ЕОБХ е взел решение да „оттегли“, „отмени“ и „замени“ решението си от 10 февруари 2011 г. На основание на новото решение ЕОБХ разрешава на ClientEarth и PAN Europe достъп по-специално до отделните становища на външните експерти от PPR и РКП по проекта за насоки. Все пак ЕОБХ посочва, че е заличил имената на експертите в съответствие с член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001, както и в съответствие със законодателството на Съюза относно защитата на личните данни, в частност с Регламент № 45/2001. В това отношение ЕОБХ изтъква, че оповестяването на имената на експертите представлява предаване на лични данни по смисъла на член 8 от Регламент № 45/2001 и че посочените в този член условия за предаване на данни не са налице в настоящия случай.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 16 На 11 април 2011 г. ClientEarth и PAN Europe подават жалба до Общия съд за отмяна на решението на ЕОБХ от 10 февруари 2011 г. Впоследствие се приема, че предметът на жалбата е отмяна на решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г., доколкото с него ЕОБХ отказва да съобщи на ClientEarth и PAN Europe имената на външните експерти, представили становища по проекта за насоки.
- 17 В подкрепа на жалбата си до Общия съд ClientEarth и PAN Europe изтъкват три основания.
- 18 Общият съд ги приема за неоснователни, в резултат на което отхвърля подадената до него жалба.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 19 ClientEarth и PAN Europe искат от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да осъди ЕОБХ да заплати съдебните разноски.
- 20 ЕОБХ и Европейската комисия искат от Съда да отхвърли подадената до него жалба и да осъди ClientEarth и PAN Europe да заплатят съдебните разноски по производството.

- 21 С определение на председателя на Съда от 18 юни 2014 г. Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) е допуснат да встъпи в производството в подкрепа на исканията на ЕОБХ и на Комисията.

По жалбата до Съда

- 22 ClientEarth и PAN Europe изтъкват три основания в подкрепа на жалбата си до Съда.

По първото основание

Доводи на страните

- 23 С първото основание, изведено от неправилно прилагане на понятието за лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001, ClientEarth и PAN Europe критикуват преценката на Общия съд по-специално в точка 46 от обжалваното съдебно решение, че спорната информация, която е щяла да им позволи да установят кой е авторът сред външните експерти на всяко от становищата, попада в обхвата на това понятие.
- 24 Те оспорват, че в обхвата на това понятие може да попадне съчетанието на данни, свързани с научни мнения, представени от експерти в рамките на участието им в комитет, натоварен с обществена задача в интерес на гражданите. Добавят също, че имената на съответните експерти, както и изразените от тях мнения по проекта за насоки, са достъпни за обществеността на интернет страницата на ЕОБХ и че поради тази причина спорната информация трябва да се приеме за попадаща в обществената сфера. Посочват, че от нищо не става ясно, че ЕОБХ е направил опит да провери дали експертите са се възпротивили на оповестяването на тази информация.
- 25 Жалбоподателите изтъкват също, че фактът, че даден експерт представя научно мнение в професионален план не попада в обхвата на понятието за личен живот.
- 26 ЕОБХ и Комисията, поддържани от ЕНОЗД, отхвърлят основателността на тези доводи.

Съображения на Съда

- 27 Член 2, буква а) от Регламент № 45/2001 определя понятието „лични данни“ по смисъла на регламента като „всяка информация, свързана с физическо лице с установена или подлежаща на установяване самоличност“.
- 28 В настоящия случай, както бе припомнено в точка 43 от обжалваното съдебно решение, ClientEarth и PAN Europe, заявявайки оповестяването на спорната информация, искат да знаят кой е авторът на всяко от становищата, представени от външни експерти.
- 29 Доколкото тази информация би позволила да се направи връзка между определен експерт и дадено становище, тя се отнася до физически лица с установена самоличност и следователно представлява съвкупност от лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001.
- 30 Както правилно посочва Общият съд в точки 44—46 от обжалваното съдебно решение, обстоятелството, че въпросната информация се вписва в контекста на професионална дейност не е от естество да ѝ отнеме квалификацията съвкупност от лични данни (вж. в този смисъл

решения Österreichischer Rundfunk и др., C-465/00, C-138/01 и C-139/01, EU:C:2003:294, т. 64; Комисия/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 66—70 и Worten, C-342/12, EU:C:2013:355, т. 19 и 22).

- 31 Освен това фактът, че както самоличността на съответните експерти, така и становищата, представени по проекта за насоки, са станали публично достояние на интернет страницата на ЕОБХ, не означава, че спорната информация би загубила тази си квалификация (вж. в този смисъл решение Satakunnan Markkinapörssi и Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, т. 49).
- 32 От друга страна, както изтъкват ЕОБХ, Комисията и ЕНОЗД, понятията „лични данни“ по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001 и „данни, свързани с личния живот“, не се сливат. Ето защо в конкретния случай твърдението на ClientEarth и PAN Europe, че спорната информация не попада в обхвата на личния живот на съответните експерти, е неотнормимо.
- 33 Накрая, тъй като противопоставянето на съответното лице на оповестяването на разглежданата информация не е съставен елемент на понятието „лични данни“ по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001, правилно в точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че квалифицирането на информация, свързана с физическо лице, като лична такава не зависи от наличието на подобно противопоставяне.
- 34 Предвид изложения по-горе анализ правилно в точка 60 от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до извода, че ЕОБХ основателно е приел, че спорната информация представлява съвкупност от лични данни.
- 35 Следователно първото основание трябва да се отхвърли.
- 36 Сега следва да се разгледат заедно второто и третото основание.

По второто и третото основание

Доводи на страните

- 37 В рамките на второто си основание, изведено от неправилно прилагане на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001 и на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, ClientEarth и PAN Europe изтъкват, че нито Общият съд, нито ЕОБХ са претеглили всички интереси, защитени от двете разпоредби, като тези интереси са, от една страна, „правото на прозрачност“, а от друга страна, правото на защита на личния живот и на личните данни.
- 38 По-специално те критикуват факта, че Общият съд се е задоволил да разгледа дали са доказали необходимостта от оповестяването на спорната информация, без да се претеглят разглежданите интереси.
- 39 В рамките на третото си основание, изведено от нарушение на член 5 ДЕС, ClientEarth и PAN Europe поддържат, че отхвърлянето от Общия съд на различни доводи, изтъкнати от тях, за да установят необходимостта от оповестяването на спорната информация, нарушава принципа на пропорционалност.
- 40 ЕОБХ и Комисията, поддържани от ЕНОЗД, отхвърлят основателността на доводите, представени от ClientEarth и PAN Europe във второто им основание.
- 41 По отношение на третото основание ЕОБХ поставя най-напред въпроса за допустимостта на това основание. Всъщност то не уточнявало в достатъчна степен оспорваните части от обжалваното съдебно решение. Освен това се ограничавало да възпроизведе вече изтъкнати

пред Общия съд доводи срещу решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г. и целяло по такъв начин преразглеждане на подадената пред първата инстанция жалба, което не било от компетентността на Съда в рамките на производството по обжалване.

- 42 След това ЕОБХ посочва, по примера на Комисията, че третото основание е явно неоснователно, тъй като съгласно Регламент № 45/2001 и практиката на Съда Общият съд просто е изискал жалбоподателите да докажат правния си интерес от предоставянето на достъп до спорната информация. Подобно изискване не било непропорционално и напълно гарантирало необходимото равновесие между наличните интереси.

Съображения на Съда

– По допустимостта

- 43 Противно на твърдяното от ЕОБХ, частите от жалбата до Съда, посветени на третото основание, позволяват да се установи частта от обжалваното съдебно решение, срещу която е насочено това основание. От друга страна, в него ClientEarth и PAN Europe не се ограничават да повторят доводите, представени преди това пред Общия съд срещу решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г., а посочват грешката при прилагане на правото, която Общият съд допуснал в настоящия случай при прилагането на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001. Ето защо основанието е допустимо.

– По същество

- 44 Когато дадено заявление има за предмет достъп до лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 45/2001, разпоредбите на този регламент, по-специално член 8, буква б) него се прилагат изцяло (вж. решения Комисия/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 63 и Strack/Комисия, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, т. 101).
- 45 Съгласно член 8, буква б) от Регламент № 45/2001 по принцип личните данни могат да се предават само ако получателят удостовери необходимостта от предаването им и ако няма основания да се предполага, че биха могли да бъдат засегнати легитимните интереси на субекта на данните.
- 46 От текста на тази разпоредба става ясно, както правилно приема Общият съд в точка 83 от обжалваното съдебно решение, че тя подчинява предаването на лични данни на наличието на две кумулативно дадени условия.
- 47 В този смисъл лицето, което иска подобно предаване, трябва най-напред да докаже необходимостта му. Ако представи доказателства за това, съответната институция трябва да провери дали няма основания да се предполага, че с въпросното предаване би могла да засегне легитимните интереси на съответното лице. При липса на такова основание следва да се направи поисканото предаване, докато в противен случай съответната институция трябва да претегли различните налични интереси, за да се произнесе по заявлението за достъп (вж. в този смисъл решения Комисия/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, т. 77 и 78, и Strack/Комисия, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, т. 107 и 108; вж. също в същия смисъл решение Volker und Markus Schecke и Eifert, C-92/09 и C-93/09, EU:C:2010:662, т. 85).
- 48 От това следва, че противно на твърдяното от ClientEarth и PAN Europe в рамките на второто им основание, Общият съд правилно е започнал да разглежда дали изтъкнатите от тях доводи доказват необходимостта от предаване на спорната информация по смисъла на член 8, буква б) от Регламент № 45/2001.

- 49 Следва обаче да се провери дали, както поддържат ClientEarth и PAN Europe в рамките на третото си основание, при това разглеждане Общият съд е приложил неправилно условието за необходимост.
- 50 Първият довод, повдигнат от жалбоподателите пред Общия съд и възпроизведен в точка 75 от обжалваното съдебно решение, се основава на наличието на общо изискване за прозрачност, произтичащо от член 1 ДЕС, член 11, параграф 2 ДЕС и член 15 ДФЕС.
- 51 В това отношение обаче Съдът вече е постановил, че не би могло да се приеме, че целта за прозрачност автоматично има превес над правото на защита на личните данни (решение Volker und Markus Schecke и Eifert, C-92/09 и C-93/09, EU:C:2010:662, т. 85).
- 52 Следователно правилно в точка 78 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че с първия довод жалбоподателите не са доказали необходимостта от оповестяване на спорната информация.
- 53 Второто основание, възпроизведено в точка 79 от обжалваното съдебно решение, се основава на наличието на атмосфера на недоверие спрямо ЕОБХ, често обвиняван в пристрастие поради факта, че прибегва до експерти, които имат лични интереси, диктувани от връзките им с промишлените среди, както и на необходимостта да се гарантира прозрачността на процеса на вземане на решения на този орган.
- 54 В това отношение е важно да се посочи, от една страна, че спорната информация се отнася до лицата, участвали в качеството на хонорувани експерти в процеса на изготвяне от страна на ЕОБХ на документ за насоки, предназначен за операторите, които желаят да подадат заявление за издаване на разрешение за търговия на продукт за растителна защита.
- 55 Както изтъкват ClientEarth и PAN Europe, оповестяването на информацията в този смисъл е необходимо, за да се гарантира прозрачността на процеса на приемане на акт, който ще има последици върху дейностите на икономически оператори, по-специално за да се прецени по какъв начин всеки от експертите, участвали в този процес, е могъл да влияе върху съдържанието на акта посредством собственото си научно мнение.
- 56 Прозрачността на процеса, следван от публичен орган за приемането на акт от това естество, всъщност допринася за по-голямата легитимност на органа в очите на адресатите на акта и за увеличаване на доверието им в него (вж. в този смисъл решения Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 59 и Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, EU:C:2011:496, т. 113), както и за повишаване на отговорността на последния към гражданите в демократична система (вж. в този смисъл решения Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 45; Съвет/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, т. 32 и Съвет/in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, т. 53, 106 и 107).
- 57 От друга страна, следва да се подчертае, че доводът, посочен в точка 53 от настоящото решение, без да се ограничава до общи и абстрактни съображения, се подкрепя, както е посочено в точка 79 от обжалваното съдебно решение, от проучване, което установява поддържаните връзки от по-голямата част от експертите, членове на работна група на ЕОБХ, с групи за натиск в промишлеността.
- 58 Ако обаче ClientEarth и PAN Europe безспорно са получили информация, според указанията в точка 80 от обжалваното съдебно решение, за името, биографията и декларациите за конфликт на интереси на експертите, представили становища по проекта за насоки, вярно е също, че получаването на спорната информация се оказва необходимо, за да се провери конкретно безпристрастността на всеки от тези експерти при изпълнение на научното им задание в служба на ЕОБХ.

- 59 От това следва, че неправилно в точка 80 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че доводът на ClientEarth и PAN Europe, възпроизведен в точка 79 от това решение, не е достатъчен, за да се докаже необходимостта от предаване на спорната информация.
- 60 Да се възрази, както прави Общият съд, в същата точка 80 от обжалваното съдебно решение, че ClientEarth и PAN Europe не се оспорили независимостта на нито един от експертите, означава да се приложи неправилно условието за необходимост от предаване, посочено в член 8, буква б) от Регламент № 45/2001. Освен това предявяването на подобно възражение предполага в голяма част, че ClientEarth и PAN Europe предварително знаят кой експерт е автор на всяко становище.
- 61 Ето защо третото основание е основателно и обжалваното съдебно решение следва да се отмени.

По жалбата пред Общия съд

- 62 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз последният може в случаите на отмяна на обжалваното съдебно решение сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това.
- 63 В случая Съдът смята, че жалбата на ClientEarth и PAN Europe до Общия съд за отмяна на решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г. му позволява сам да постанови окончателно решение по делото.
- 64 В рамките на жалбата до Общия съд второто основание, изтъкнато от ClientEarth и PAN Europe, се извежда от това, че оповестяването на спорната информация съгласно член 8, букви а) и б) от Регламент № 45/2001 се обосновава от обществен интерес.
- 65 В това отношение, що се отнася до член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, от анализа, изложен в точки 53—61 от настоящото решение, става ясно, че подробните твърдения на ClientEarth и PAN Europe относно обвиненията за пристрастие, насочени срещу ЕОБХ по отношение на избора на експертите му, както и относно необходимостта да се гарантира прозрачността на процеса на вземане на решения на този обществен орган, доказват в достатъчна степен от правна гледна точка, че предаването на спорната информация е необходимо по смисъла на тази разпоредба.
- 66 Предвид кумулативния характер на двете условия, посочени в разглежданата разпоредба, за да се направи преценка на законосъобразността на решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г., следва също да се разгледа дали има основание или не да се предполага, че предаването би могло да засегне легитимните интереси на субектите на данните.
- 67 В това отношение, както става ясно от отговора на ЕОБХ на писмените въпроси на Общия съд, органът твърди, че е налице подобно основание, подчертавайки, че оповестяването на спорната информация, ако се е случило, е можело да се използва по начин, който да навреди на неприкосновеността и частния живот на съответните експерти. За тази цел той се позовава на примери за отделни нападения, на които са били изложени експертите, чието съдействие е поискал.
- 68 Следва обаче да се посочи, че посочените примери са изведени от документи, които самите ClientEarth и PAN Europe са представили в подкрепа на твърденията си относно връзките, поддържани от определен брой експерти, избрани от ЕОБХ, с промишлеността — връзки, които по-специално са в основата на обвиненията за пристрастие, отправени срещу органа и експертите му. За разлика от това тези примери не доказват по никакъв начин, че оповестяването на спорната информация би било от естество да създаде вероятност от накърняване на личния живот или на неприкосновеността на съответните експерти.

- 69 От това следва, че при положение че съответният орган трябва да направи преценка дали заявеното оповестяване може да засегне конкретно и действително защитения интерес (вж. в този смисъл решение Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 49), твърдението на ЕОБХ, че оповестяването на спорната информация би могло да накърни личния живот и неприкосновеността на посочените експерти, представлява общо съображение, което иначе не е подкрепено от каквото и да е доказателство в конкретния случай. Напротив, подобно оповестяване би позволило само по себе си да се разсеят съмненията за пристрастие в случая или би предоставило на евентуално засегнатите експерти възможността да оспорят, ако е необходимо посредством наличните средства за защита, основателността на твърденията за пристрастие.
- 70 Ако подобно твърдение на ЕОБХ, лишено от доказателства, се приеме, то би могло да се приложи най-общо към всяко положение, в което орган на Европейския съюз събира мнението на експерти преди приемането на акт, който има последици върху дейностите на икономически оператори, упражнявани в съответния сектор чрез този акт, независимо от сектора. Подобно решение би било несъвместимо с изискването за стриктно тълкуване на изключенията от правото на достъп до документите на институциите — изискване, което налага да се констатира наличието на вероятност от конкретно и ефективно засягане на защитения интерес.
- 71 От изложените по-горе съображения следва, че противно на приетото от ЕОБХ в решението му от 12 декември 2011 г., условията, които се изискват от член 8, буква б) от Регламент № 45/2001, за да се разреши предаването на спорната информация, са налице в конкретния случай.
- 72 Ето защо второто основание трябва да се приеме.
- 73 Следователно жалбата до Общия съд трябва да се уважи, а решението на ЕОБХ от 12 декември 2011 г. — да се отмени.

По съдебните разноски

- 74 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски. Член 138, параграф 1 от същия правилник, който е приложен към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, предвижда, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Член 140 от същия правилник предвижда в параграф 1, че институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски, а в параграф 3 — че Съдът може да реши встъпила страна, различна от посочените в предходните параграфи, да понесе направените от нея съдебни разноски.
- 75 Тъй като жалбата на ClientEarth и PAN Europe до Съда, както и жалбата им до Общия съд са уважени, ЕОБХ понася направените от него съдебни разноски и е осъден да понесе съдебните разноски на ClientEarth и PAN Europe в производството по обжалване и в първоинстанционното производство в съответствие с исканията им. Комисията понася направените от нея съдебни разноски в рамките на двете производства. ЕНОЗД понася направените от него съдебни разноски в производството по обжалване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз ClientEarth и PAN Europe/ЕОБХ (Т-214/11, EU:Т:2013:483).**
- 2) **Отменя решението на Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) от 12 декември 2011 г.**

- 3) Европейският орган за безопасност на храните (ЕОБХ) понася направените от него съдебни разноси и е осъден да заплати съдебните разноси на ClientEarth и Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) в рамките на производството по обжалване и на първоинстанционното производство.
- 4) Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноси в производството по обжалване и в първоинстанционното производство.
- 5) Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) понася направените от нея съдебни разноси в производството по обжалване.

Подписи